

**GENERALNY INSPEKTOR
OCHRONY DANYCH
OSOBOWYCH**

dr Wojciech R. Wiewiórowski

Warszawa, dnia 28 września 2012 r.

DOLiS/DEC – 932/12/58895, 58896

dot. [...]

D E C Y Z J A

Na podstawie art. 104 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (t. j. Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071, z późn. zm.), art. 12 pkt 2, art. 22, art. 23 ust. 1 pkt 5 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (t. j. Dz. U. 2002 r. Nr 101, poz. 926, z późn. zm.), po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w sprawie skargi Pani M. S., dotyczącej udostępnienia jej danych osobowych przez R. S.A., , poprzez zamieszczenie tych danych na stronie internetowej [...],

odmawiam uwzględnienia wniosku.

Uzasadnienie

Do Biura Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych wpłynęła skarga Pani M. S., zwanej dalej Skarżącą, na udostępnienie jej danych osobowych przez R. S. A., zwanej dalej Spółką, na stronie internetowej [...]. W treści powyższego pisma Skarżąca podniosła m.in., że cyt.: „(...) Proszę o wyjaśnienie sprawy zamieszczenia moich danych osobowych na stronie internetowej

firmy „R.” S. A. (...), po których można mnie zidentyfikować (...).” Jednocześnie Skarżąca wniosła o usunięcie jej danych osobowych z ww. strony internetowej.

W toku postępowania administracyjnego Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych ustalił co następuje.

1. Spółka pozyskała dane osobowe Skarżącej na podstawie umowy o przelew wierzytelności z dnia 29 sierpnia 2002 r. między Spółką a P. S. A.. W związku z realizacją postanowień tejże umowy P. S. A. przeniósł na Spółkę wierzytelność w stosunku do Skarżącej z tytułu świadczonych na jej rzecz usług telekomunikacyjnych. Efektem powyższego było podmiotowe przekształcenie stosunku prawnego łączącego P. S. A. i Skarżącą, w ten sposób, że w miejsce P. S. A. wstąpiła Spółka.

2. Obecnie Spółka przetwarza dane osobowe Skarżącej w zakresie imienia, nazwiska, danych teleadresowych, numeru PESEL, danych finansowych dotyczących zadłużenia, w celu dochodzenia roszczeń wynikających z ww. wierzytelności.

3. Spółka udostępniała dane osobowe Skarżącej w zakresie: wysokość i podstawa zadłużenia, imię i nazwisko, kod pocztowy, miasto i ulica bez numeru domu i lokalu, na stronie internetowej [...], na podstawie art. 4 ustawy z dnia 9 kwietnia 2010 r. o udostępnianiu informacji gospodarczych i wymianie danych gospodarczych (Dz. U. z 2010 r. Nr 81, poz. 530, z późn. zm.).

W toku postępowania administracyjnego Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych ustalił co następuje.

Ustawa z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (t. j. Dz. U. 2002 r. Nr 101, poz. 926, z późn. zm.), określa zasady postępowania przy przetwarzaniu danych osobowych oraz prawa osób fizycznych, których dane są lub mogą być przetwarzane w zbiorach danych (art. 2 ust. 1 ustawy o ochronie danych osobowych). Przepisem legalizującym przetwarzanie przez administratorów danych osób fizycznych, w tym ich udostępnianie jest art. 23 ust. 1 pkt 1 - pkt 5 ustawy o ochronie danych osobowych. Stosownie do treści powołanego przepisu, przetwarzanie danych osobowych jest dopuszczalne wtedy, gdy: osoba, której dane dotyczą, wyrazi na to zgodę, chyba że chodzi o usunięcie dotyczących jej danych (pkt 1), jest to niezbędne dla zrealizowania uprawnienia lub spełnienia obowiązku wynikającego z przepisu prawa (pkt 2), jest to konieczne do realizacji umowy, gdy osoba, której dane dotyczą, jest jej stroną lub gdy jest to niezbędne do podjęcia działań przed zawarciem umowy na żądanie osoby, której dane dotyczą (pkt 3), jest niezbędne do wykonania określonych prawem zadań realizowanych dla dobra publicznego (pkt 4), jest to niezbędne dla wypełnienia prawnie usprawiedliwionych celów realizowanych przez administratorów danych albo odbiorców danych, a przetwarzanie nie narusza praw i wolności

osoby, której dane dotyczą (pkt 5). Za prawnie usprawiedliwiony cel ustawodawca uważa, w myśl art. 23 ust. 4 pkt 2 ustawy o ochronie danych osobowych, w szczególności dochodzenie roszczeń z tytułu prowadzonej działalności gospodarczej. Katalog przesłanek wymienionych w art. 23 ww. aktu prawnego, jest zamknięty, i każda z nich ma charakter autonomiczny i niezależny. Oznacza to, iż przesłanki te co do zasady są równoprawne, a wobec tego spełnienie co najmniej jednej z przesłanek stanowi o zgodnym z prawem przetwarzaniu danych osobowych. Tym samym zgoda osoby, której dane dotyczą nie jest jedyną podstawą dopuszczającą przetwarzanie danych osobowych, bowiem proces przetwarzania danych będzie zgodny z ustawą również wówczas, gdy administrator danych wykaże spełnienie innej z wyżej wymienionych przesłanek.

Mając zatem na względzie przywołany powyżej przepis ustawy o ochronie danych osobowych, jak również okoliczności faktyczne niniejszej sprawy, stwierdzenia wymaga, iż przetwarzanie danych osobowych Skarżącej przez Spółkę znajdowało podstawę prawną w art. 23 ust. 1 pkt 5 ustawy o ochronie danych osobowych, zgodnie z którym przetwarzanie danych jest dopuszczalne tylko wtedy, gdy jest to niezbędne dla wypełnienia prawnie usprawiedliwionych celów realizowanych przez administratorów danych albo odbiorców danych, a przetwarzanie nie narusza praw i wolności osoby, której dane dotyczą. Przepis ten jest ściśle skorelowany z art. 23 ust. 4 ustawy o ochronie danych osobowych, precyzując rozumienie pojęcia „prawnie usprawiedliwiony cel administratora danych bądź odbiorców danych”. Stosownie bowiem do art. 23 ust. 4 pkt 2 ustawy o ochronie danych osobowych, za prawnie usprawiedliwiony cel, o którym mowa w ust. 1 pkt 5, uważa się w szczególności dochodzenie roszczeń z tytułu prowadzonej działalności gospodarczej. Przepisem prawa, z którego wynikał w analizowanej sprawie interes prawny interes prawny Spółki w pozyskaniu danych osobowych Skarżącej był art. 509 ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. Kodeks cywilny (Dz. U. z 1964 r. Nr 16, poz. 93, z późn. zm.), zwanej dalej kc, w myśl którego wierzyciel może bez zgody dłużnika przenieść wierzytelność na osobę trzecią (przelew), chyba że sprzeciwiałoby się to ustawie, zastrzeżeniu umownemu albo właściwości zobowiązania (§1). Wraz z wierzytelnością przechodzą na nabywcę wszelkie związane z nią prawa, w szczególności roszczenie o zaległe odsetki (§2). Dodatkowo, w tym miejscu należy podkreślić, że powyższe stanowisko znajduje uzasadnienie również w świetle orzecznictwa sądów administracyjnych. W wyroku (nieprawomocnym) z dnia 31 maja 2012 r. Wojewódzki Sąd Apelacyjny w Warszawie w sprawie o sygn. akt. II SA/Wa 2367/11 wskazał, że „dokonanie przelewu wierzytelności nierozzerwalnie związane jest z przekazaniem danych osobowych dłużnika. Zgodnie z art. 509 § 2 kc. wraz z wierzytelnością przechodzą na nabywcę wszelkie związane z nią prawa, a więc i prawo do dysponowania danymi osobowymi dłużnika w celu realizacji długu. Nabywca wierzytelności, poprzez dokonaną czynność cywilnoprawną, staje się samoistnym posiadaczem danych osobowych dłużnika”.

Analizując natomiast kwestię udostępnienia przez Spółkę danych osobowych Skarżącej na stronie internetowej [...], wskazać należy, iż udostępnienie to znajduje prawne uzasadnienie również w powyżej przywołanym art. 23 ust. 1 pkt 5 ustawy o ochronie danych osobowych. Uwzględniając zatem ww. przesłankę dotyczącą interesu prawnego administratora danych, wskazania wymaga, iż w świetle art. 23 ust. 1 pkt 5 ustawy o ochronie danych osobowych ma to być interes prawnie usprawiedliwiony, a zatem taki, który znajduje uzasadnienie w konkretnych przepisach prawa. Zgodnie z treścią art. 66 kc oświadczenie drugiej stronie woli zawarcia umowy stanowi ofertę, jeżeli określa istotne postanowienia tej umowy. W przypadku oświadczenia woli zawarcia umowy sprzedaży wierzytelność nie ulegające wątpliwości jest, iż wierzytelność tę należy sprecyzować. Spółka oferując do sprzedaży wierzytelność ujawniła dane osobowe Skarżącej w zakresie: imienia, nazwiska i adresu ze wskazaniem miasta, nazwy ulicy i kodu pocztowego, lecz bez określenia numeru nieruchomości i numeru lokalu mieszkalnego. Jednocześnie w ofercie tej Spółka zamieściła informację, iż „pełne dane adresowe i finansowe dłużnika zostaną udostępnione w momencie zakupu wierzytelności”. Tym samym Spółka ujawniła na stronie internetowej [...] jedynie część danych osobowych Skarżącej niezbędnych do sprecyzowania wierzytelności w celu jej sprzedaży. W związku z powyższym podkreślić należy, że działanie Spółki polegające na udostępnieniu na stronie internetowej tylko część danych osobowych Skarżącej, niezbędnych do skonkretyzowania wierzytelności w celu jej sprzedaży, nie może być postrzegane jako naruszające prawa i wolności osoby, której dane te dotyczą. Przywołany w tym miejscu zapis ustawy o ochronie danych osobowych nie może być wykorzystywany jako podstawa dla uchylania się przez dłużników od spełnienia zaległych zobowiązań wobec podmiotu prowadzącego legalną działalność gospodarczą. Stanowisko to znajduje potwierdzenie również w orzecznictwie administracyjnym. Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie w wyroku z dnia 30 listopada 2004 r. (sygn. akt: II SA/Wa 1057/04), stwierdził, iż „(...) zasadą powszechnie akceptowaną, wynikającą nie tylko z przepisów prawa cywilnego, lecz także z norm moralnych, zasad współżycia społecznego oraz dobrych obyczajów jest regulowanie zaciągniętych zobowiązań (zapłata długów). Zasada ta w pełni odnosi się do podmiotów prawa mających status konsumentów. (...) Dłużnik, który nie wywiązuje się ze swoich zobowiązań, musi liczyć się z konsekwencjami, wynikającymi z przepisów regulujących obrót gospodarczy. Gdyby generalnie uznać każdy wypadek przetwarzania danych osobowych dłużnika (będącego konsumentem) za godzący w jego prawa i wolności, doszłoby z jednej strony do niczym nieuzasadnionej ochrony osób niewywiązujących się ze swoich zobowiązań, z drugiej natomiast do naruszenia zasady swobody działalności gospodarczej, co z pewnością nie było zamiarem ustawodawcy przy uchwalaniu ustawy o ochronie danych osobowych”.

Reasumując, przetwarzanie, w tym udostępnienie przez Spółkę danych osobowych Skarżącej na stronie internetowej [...] znajdowało uzasadnienie w przepisach ustawy

o ochronie danych osobowych nastąpiło w zakresie niezbędnym dla osiągnięcia celu - sprzedaży wiarygodności. Tym samym za bezpodstawny uznać należy zarzut o braku legalności tego działania z punktu widzenia przepisów ustawy o ochronie danych osobowych, w związku z powyższym nie ma podstaw do wydania decyzji administracyjnej nakazującej usunięcie danych osobowych Skarżącej zamieszczonych przez Spółkę na ww. stronie internetowej.

Wobec ustalonego w przedmiotowej sprawie stanu prawnego i faktycznego, Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych rozstrzygnął, jak w sentencji .

Na podstawie art. 21 ust. 1 ustawy o ochronie danych osobowych oraz art. 129 § 2 w zw. z art. 127 § 3 ustawy Kodeks postępowania administracyjnego, strona niezadowolona z niniejszej decyzji, w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia, może zwrócić się do Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych (adres: Biuro Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych, ul. Stawki 2, 00-193 Warszawa) z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy.